వీడని బంధం

మందరపు పద్మ, లలిత

శారదమ్మా, శేఖర్ పూరినుంచి వచ్చిన మర్నాడు "ఏమే! అమ్మాయి పెళ్ళి విషయం ఏమంటావ్? మా చెల్లెలు ఒకటే తొందర పెడుతున్నది శేఖర్ కిచ్చి చేసుకుంటావా అని" అంటూ జానకిరామయ్య వాళ్ళ రాకలోని అంతర్యాన్ని శాంతమ్మకు స్పష్టంగా విప్పి చెప్పాడు.

శాంతమ్మ అదిరిపడి చూసింది.

"బాగుంది వరస! నిక్షేపంలాంటి పిల్లను ఆ దరిద్రపు మొఖాని కివ్వటానికి ఎందుకు కోరలా ఆడించండి? చేసేది బత్తెం ఉద్యోగం, ఆస్తిపాస్తులు మొదలే లేవు. ఏం చూసి ఇవ్వాలని మీ వూహ?" అంది శాంతమ్మ నిర్ఘాంతపోతూ.

"బ్బుదే ముందే—ఇవ్వాళ వుంటుంది రేపు పోతుంది ఉద్యోగం మాటఅంటావా— ఎల్లకాలం ఇందులోనే వుండిపోతాడా యేం? నేను మాత్రం—"

మధ్యలోనే జానకిరామయ్య మాట ఖండిస్తూ "ఇహ చాలించండి మీ వేదాంతం" అని చిరాకుపడింది శాంతమ్మ.

"ఈ సంబంధానికేమా? పిల్లాడు బుద్ధిమంతుడు, చదువుకున్నాడు పైగా మేనరికం, కట్నమూ, శ్రమా లేకుండా అమ్మాయి భారం తీరిపోతుంది" అన్నాడు జానకిరామయ్య దూరాలోచన చేస్తూ.

శాంతమ్మ "హవ్వ" అని నోరు నొక్కుకుని "కట్నం ఇవ్వక్కర్లేదన్న సంబరమే కాని అమ్మాయికి మంచి సంబంధం చేద్దామన్న తలపే లేదు కదా మీకు. చదివాడులెండి యమ్మే గొప్ప చదువు! తిప్పి, తిప్పి ఆ డిగ్రీ కాస్తా వచ్చేసరికి తలమునకలైనంత పనయ్యింది. సరోజ చూస్తే అద్భుతమైన తెలివితేటలతో చరచరా పైకి వచ్చేస్తున్నది. దాని అందచందాలు, తెలివితేటలు చూసి ఏ కోటీశ్వరుడైనా కళ్ళకద్దుకుని చేసుకుంటాడు. కాస్త కట్నం ఇస్తే ఇస్తాం మరి—ఆడపిల్లన్నాక తప్పుతుందా? ఇంతకూ ఆ మొదురాచిప్పలా అది మాత్రం చేసుకుంటానంటుందేమిటి?" అని ముఖం చిట్లించుకుని జానకిరామయ్య "దూరాలోచన"కు కోపగించుకుంటూ చురచురా చూసింది శాంతమ్మ.

అప్పుడే అవతల గదిలోకి వెళ్ళబోతున్న సరోజను చూసి జానకిరామయ్య "రామ్మా సరోజా" అంటూ కేకేశాడు.

"నీ పెళ్ళి గురించే అనుకుంటున్నాం" అన్నాడు జానకిరామయ్య సరోజనుద్దేశించి. జరిగిన సంభాషణంతా సరోజ చెవిని పడక పోలేదు.

"మీకా శ్రమ అక్కర్లేదు! చదువు పూర్తి కాందే నేను పెళ్ళిచేసుకోను" అని సాధ్యమైనంత కటువుగా అనేసి తన గదిలోకి వెళ్ళిపోతున్నదల్లా వరండాలో తచ్చాడుతున్న శేఖర్‌ను చూసి గతుక్కుమంది. విసురుగా తన గదిలోకి వచ్చి పడ్డది.

రోషాభిమానాలతో సరోజ హృదయం దహించుకుపోతున్నది. తండ్రి అన్న మాటలు తలచుకుంటుంటే గంగవెర్రులెత్తుతోంది తనకు. "తానూ ఒక మనిషేనా తవుడూ ఒక రొట్టేనా" అన్నట్టు తండ్రి దృష్టిలో ఇదీ ఒక "సంబంధమే"—ఇది తప్ప గతిలేనట్టు ఎంత హీనంగా మాట్లాడాడు!

తనకు శేఖర్ తగినవాడు కాదని నాన్నకెందుకు తోచదు? పైగా ఏదో మెట్ట వేదాంతం మాట్లాడబోతాడు! అమ్మకున్నంత జ్ఞానం కూడా నాన్నకెందుకు లేకపోవాలి? నాన్నకు కట్నం లేకపోతే చాలు అమ్మకు డబ్బుంటే చాలు. అంతే గాని "ఆఫీసర్" కూతురు అతిసామాన్యుడైన "గుమాస్తా"ను ఎలా పెళ్ళాడుతుంది?—అన్న స్వల్పవిషయం ఎవరికీ తట్టనే తట్టదు. "హోదా" సంగతి ఎవరికీ పట్టనే పట్టదు.

ఉక్రోషం పట్టలేక సరోజకు కళ్ళ నీళ్ళ పర్యంతమయ్యింది.

"సరోజా! మన పెళ్ళికి నిజంగా నీ చదువే అడ్డా?"

సరోజ ఉలిక్కిపడి చూసింది. గుమ్మం అవతల సంకోచిస్తూ నించున్నాడు శేఖర్.

తన చదువు పూర్తయ్యేంతవరకూ ఆగటానికి శేఖర్ కేలాంటి అభ్యంతరమూ వుండదని సరోజకు తెలియనే తెలుసు.

"మన పెళ్ళి అనకు నా పెళ్ళికి—!" అంది సరోజ చురుకుగా. శేఖర్ గతుక్కుమన్నాడు.

"అదేం సరోజా! అలా అంటావు?"

"మరేం అనమంటావ్? ఇంతోటి ఉద్యోగస్తుడు చేసుకోవటమే అపురూపం అనుకుని ఎగిరి గంతేస్తాననుకున్నావా? నువ్వు చేసుకుంటేనే గాని గతిలేదని నీ కాళ్ళ మీద పడతాననుకున్నావా? మాట్లాడే ముందు కాస్త ఎవరి అంతస్తులు వాళ్ళు గుర్తుంచుకోవటం మంచిది! ఆఫీసర్ కూతురిని—చదువు, తెలివి, అందచందాలు అన్నీ వున్నాయి నాకు. నా అంతస్తుకు తగ్గట్టు ఏ పెద్ద వుద్యోగస్తునో చేసుకుంటాను గాని—నీలాంటి దిక్కుమాలిన గుమాస్తాను కట్టుకుంటా ననుకోవటానికి నీకు సాహసం ఎలా వచ్చిందీ? ఛీ! ఛీ!" అంది సరోజ పెల్లుబుకుతున్న కోపంతో.

దెబ్బతిన్నట్టుగా సరోజకేసి క్షణం చూసి తలవంచుకున్నాడు శేఖర్. లజ్జాభిమానాలతో శేఖర్ ముఖం ఎర్రబడిపోయింది. క్రాఫింగులోకి వేళ్ళు దూర్చి, గుమ్మాన్ని ఆనుకుని కొద్దిసేపు నిర్వ్యాపారంగా నించుండిపోయాడు. కాస్సేపటికి తెలివి తెచ్చుకుని చరచరా వెళ్ళిపోయాడు శేఖర్.

అవమానభారంతో వెళ్ళిపోతున్న శేఖర్‌ను చూసేసరికి సరోజకు తండ్రికూడా ఒకప్పుడు గుమాస్తాయే నన్న సంగతి చప్పున జ్ఞాపకం వచ్చి ఉలిక్కిపడ్డది. ఎవరో చెంప మీద ఛెళ్ళున చరిచినట్టయ్యింది.

'ఆఫీసర్' కూతురు తన తనకు తగ్గట్టు ఏ 'ఆఫీసర్'నో చేసుకుంటుంది. కాలరెక్కి తిరుగుతుంది—రాణీగా, గౌరవంగా బ్రతుకుతుంది! అంతే గాని ఒక బికారిగుమాస్తాను—ఛీ! ఛీ! ఎంత అవమానం!

క్రాఫింగ్‌లోకి వేళ్ళుదూర్చి శేఖర్ నిర్వ్యాపారంగా నిలుచున్నప్పటి దృశ్యం జ్ఞాపకం వచ్చి సరోజ మనస్సు కలుక్కుమంది.

రోషం, అభిమానం, అవమానం అన్నీ సరోజను ఒకేసారి ముట్టడి వేశాయి. మధ్య మధ్య తను శేఖర్ మీద ప్రయోగించిన కఠినోక్తులు, శేఖర్ గుమ్మాన్ని ఆనుకొని అచేతనంగా నించుండిపోవటం గుర్తుకొచ్చి మనస్సు మరింత కలకబారుతూ వచ్చింది.

వ్యాకులమైన చిత్తాన్ని అదుపులో

★ విడని బంధం ★

పెట్టుకోలేక సరోజ చాలాసేపు మంచం మీద పొర్లి, పొర్లి ఏడ్చింది

*　　*　　*

శేఖర్ పెళ్ళి ఆ వేసవిలోనే తిరుపతి కొండమీద సలక్షణంగా జరిగింది మొదట్లో సరోజ పిలుపంటూ వస్తుందనుకోలేదు తీరా సకాలంలో పిలుపువచ్చేసరికి "అవును, ఎవరిమీద అలుగుతారు? అందరానిపండు కాశించటం వాళ్ళదే తప్పు" అనుకుంది సరోజ పెళ్ళికి వెళ్ళలేదు అందరూ "అదేమిటమ్మా! 'మేనరికం' చేసుకున్నావు కాదు?" అని అడుగుతుంటే తనకు వళ్ళు మండిపోతుంది!

"శేఖర్ పెళ్ళయింది, ఇంక బ్రతికాను" అనుకుంది సరోజ

తనెంత తప్పుకు తిరిగినా 'మేనరికం', 'మేనరికం' అంటూ అంతా తనను శేఖర్ పెళ్ళాంక్రింద జమకట్టి పరిహాసాలాడుతుంటే తనకు తీరని తలవంపులుగా వుండేది కంపరంతో కళ్ళమూసుకునేది లజ్జాభిమానాలతో మనస్సు ముకుళించుకుని పోయేది

"ఇప్పటికి తగింది బెడద!" అనుకుని హాయిగా వూపిరిపీల్చింది సరోజ

2

"ఏమే, సరోజా! మీ శారదత్తావాళ్ళొచ్చారు, రా, రా" అని శాంతమ్మ డ్రాయింగురూంలోనుంచి కేకవేసేసరికి సరోజ చదువుతున్న పుస్తకం చటుక్కున మూసేసి వచ్చింది శేఖర్ కనుపించగానే ఎందుకో త్రుళ్ళపడింది క్షణంలో సర్దుకుని నిర్లక్ష్యంగా శేఖర్ కేసిచూసి, శారదత్తతోటి, శేఖర్ పెళ్ళాం సావిత్రితోటి మాట్లాడుతూ కూర్చుంది సరోజ

"సరోజా! పెళ్ళికివచ్చావ్ కాదేమే?" అనడిగింది శారదమ్మ మాటలమధ్యలో యధాలాపంగా

సరోజకేం చెప్పటానికీ తోచలేదు "అప్పుడు మాకు పరీక్షలు" అనేసింది నిర్లక్ష్యంగా

"వేసవి కాలంలోకూడా మీకు పరీక్షలేనా ఏమిటే?"

శారదత్త అలా అనేంతవరకూ సరోజకు తనపొరపాటు జ్ఞాపకం రానేలేదు కుర్చీ కొచ్చాక శేఖర్‌కు కనిపించకుండా నాలిక కరుచుకుని మొదలుకుండా వూరుకుంది

వెళ్ళబోయేముందు సావిత్రి "మా ఇంటికి తప్పక రావాలి అక్కయ్యా!" అని మరీమరీ ఆహ్వానించి వెళ్ళింది

శారదత్తకూడా "సెలవురోజున ఎప్పుడన్నా ఓసారి అటురావే సరోజా! ఏదో శేఖర్‌కు బదిలీఅవటం మూలాన ఈవూరికి రావటమైంది కాని లేకపోతే మీ రెక్కడో, మే మెక్కడో" అంది

"అలాగేలే" అంది సరోజ పెడసరంగా

సావిత్రి అందమైనదికాదు తెలివైనదీ కాదు—చదువూలేదు

'కంతకుతగ్గబొంత' అనుకోవాలని! అంతకంటె మంచిపెళ్ళాం దొరుకుతుందేమిటిలే" అనుకుంది సరోజ

పదిరోజులూ శారదమ్మవచ్చి పట్టుపట్టటంవల్ల ఓసారి శాంతమ్మకూ సరోజకూ శేఖర్ ఇంటికివెళ్ళటం తప్పనిసరైంది

ఒక ఇరుకిరుకు మురికి పేటలో శిథిలావస్థలో వున్న ఎలుక కన్నంలాంటి ఆఇల్లు చూసేసరికి సరోజకు తల తిరిగినంత పనయింది

"ఛీ! ఛీ! ఇదేం ఇల్లు" అనుకుంది సరోజ కళావిహీనంగా బోసిపోతూ, రోతపుడుతూ కన్పిస్తున్న ఆ ఇంట్లోకి అయిష్టంగా కాలు పెడుతూ

అడుగులసవ్వడి విని సావిత్రి వంటింట్లోనుంచి తొంగిచూసింది చలిసిపోయిన చిరుచేతిగోగరి బొట్టు - ముఖంమీద, చీరమీద అక్కడక్కడా మసిమరకలు జిడ్డుకారుతూ, చెమటలు కక్కుకుంటూ వున్న సావిత్రిని చూసి సరోజ గతుక్కుమంది దేవుడు మేలుచేయబట్టి గాని లేకపోతే సావిత్రి స్థానంలో సరిగ్గాతను-జిడ్డోడుతూ, పొయ్యూదుతూ! వళ్ళు జలదరించింది సరోజకు

"మామీద దయవుంచి వచ్చారు" అని నవ్వుతూ పలకరించి చేతులు కడుక్కుని వచ్చింది సావిత్రి మూలనున్న చాప తీసుకొచ్చి నేలమీద పరిచింది డ్రాయింగ్ రూంలో కుషన్ కుర్చీలమీద కూర్చోవటం అలవాటైన తనకు నేలమీద పోసీ చాపమీద కూర్చోవాలంటే చిన్నతనం వేసింది కట్టుకున్న ఖరీదైన జార్జెట్ చీర ఎక్కడ నలిగిపోతుందో నని విసుక్కుంటూ ముళ్ళమీద కూర్చున్నట్టు ఇబ్బందిగా కూర్చున్నది

ఇల్లంతా కలయచూస్తూ కూర్చుంది సరోజ ఇల్లంతా ఎంత? రెండుగదులూ, ఒకవరండా! అంతా కలిపి తమ ఇంట్లో ఎందుకూ పనికిరాదని వాడకుండా అట్టే పెట్టేసిన మూలగదంతకూడా లేదు

ఒక డ్రాయింగురూం లేదు ఒక డ్రెస్సింగురూం లేదు డ్రెస్సులే లేవు, ఇంక డ్రెస్సింగురూం ఏం ఖర్మ అనుకుంది సరోజ, సావిత్రి కట్టుకున్న ముతక, పనిమనిషి చీరమీద అకస్మాత్తుగా దృష్టినిలిచి

మాట్లాడుతూ, మాట్లాడుతూ సావిత్రి లోపలికెళ్ళింది

శారదమ్మ ఏవేవో కబుర్లు చెప్తున్నది శాంతమ్మతో

"వట్టి పతితకాలపు పిల్ల పాపం! అక్క, ముక్కు లేని పిల్లమ్మ ఎంతో నెమ్మదైనది శేఖర్ ఎంతో ప్రేమగా చూసుకుంటాడు—"

సరోజకు కొన్నిమాటలు చెవిని పడుతున్నాయి, కొన్ని చెవిని పడటంలేదు ముళ్ళమీద కూర్చున్నట్టువుంది సరోజ కా ఇంట్లో కూర్చోవటం

"వారానికో సినిమాకు తీసుకెళ్తాడు—"

ఎక్కడ? పావలా పరకలోనా, బెంచీలోనా—?

గుమాస్తాజీవితం పాపంపాపం పాపమాన్నా! "మాచిన చీరల్లా కొంటాడు" అంటూ

పూవు మీ అదృష్టం చెప్పగలదు

నీ భవిష్యత్తులో ఏమి జరుగబోవుచదన్నీ, నీ సరియైన చర్య గురించిన్నీ నీవు తెలుసుకొన గోరినట్లయితే ఒక పోస్టు కార్డు పైన నీ కమసుగు ఒ పుష్పము పేరున్ను, నీవు వ్రాయు తేదీ, వేళ వివరములున్ను, నీ సరియైన చిరునామాయున్ను వెంటనే వ్రాసపంపుము

జ్యోతిష శాస్త్రములోని రహస్య గణితము మూలముగా మేము గణించి, నీవు కార్డు వ్రాసిన తేదిలగాయతు 12 మాసములలోను నీ యొక్క అదృష్టము, లాభనష్టములు, జీవితమార్గము, ఏ వ్యవహారములో నీకు జయముకలుగును నీ ఉద్యోగం విషయంలో మంచి చెడ్డలు, మార్పులు, ఆరోగ్య విషయము, పరదేశ గమనము తీర్థయాత్రలు, వివాహము, స్త్రీసుఖము, సంతానము, నిధినిక్షేపములు, లాటరీ, అకస్మాత్ ద్రవ్యలాభం మొదలగువానిని గురించి స్పష్టముగా మాసవారిగా వ్రాసి రు 1-4 0 లకు మాత్రము వి పి గా పంపగలము (వి పి చార్జీలు ప్రత్యేకం) గుప్తగ్రహము లేవైనా వున్నయెడల శాంతి చేయు విధానం కూడా తెలుపుడు చేయగలుగును వివరములు మా లాభిపైని పంపబడును మేము పంపిన ఫలితం నీకు తృప్తిగా లేనియెడల పైకము వాపసు చేయబడును ఒకసారి పరీక్షించి చూడుడు మీ అడ్రసు ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి

Shree Swami Satyanarain Jyotish Ashram (W P A) NAKODAR (Pb)

శారదమ్మ కొల్లాయి గుడ్డల్లాంటి బట్టలు ముంగుపడేసింది

ఇంగులో 'సబ్బు' లోపం ఏమీ లేదు డబ్బున్న గొప్ప గుమస్తాలను కూడా చూసింది సరోజ అంతా అచ్చంగా ఇలానే వుంటారు ఎక్కడా ఏం తేడా లేదు!

ఒక వినోదం లేదు, ఒక విలాసం లేదు— ఏది లేదు!

"ఇంత అనాగరికంగా, అడవి మనుష్యులా ఎలా బ్రతుకుతారో?" అనుకుంది సరోజ విస్మయంతో

"పెళ్ళి చేసుకోకుండా నైనా వుంటాను గాని 'గుమస్తా'ను మాత్రం చేసుకోను" అనుకుంది జుగుప్సతో

ఇత్తడి గ్లాసుల్లో కాఫీపోసి పట్టు కొచ్చింది

"అదేమిటే సావిత్రీ! కప్పులో పోసి పట్టుకురాక?" అంది శారదమ్మ

"ఎక్కడున్నాయో ఏమో, కనుపించ లేదు" అంటూ నసిగింది సావిత్రి

"పోనీ—గాజు గ్లాసులన్నా తెస్తానుండు" అని లేవబోయింది శారదమ్మ రెండు చేతుల తోటి బరువుగా గ్లాసు పట్టుకున్న సరోజను చూసి

"ఫర్వాలేదు లేవే" అని సరోజ కషాయం లాంటి కాఫీని కళ్ళుమూసుకుని నోట్లో పోసుకుంది

"అమ్మయ్య! నరకంలోనుంచి స్వర్గాని కొచ్చాను" అనుకుంది సరోజ గేటుదాటి తమ ఇంటి ఆవరణలో అడుగు పెట్ట పెటగానే

గబగబా వెళ్ళి రేడియో ట్యూన్ చేసి సోఫాలో కూలబడింది

తెలిసి, తెలిసి ఆ నరకంలోనే తోయ్యాల నుకున్నాడు నాన్న అమ్మ తనపక్షం గా ఉటి సరిపోయిందిగాని తన బ్రతు కేమైపోయేది?

3

బి ఏ ఫస్టుక్లాసులో ప్యాసయ్యింది సరోజ

అమ్మయ్య! తను ఇక సరోజ బి ఏ!

చదువులో తను తెలివైనదనిపించుకుంది తన జీవితభాగస్వామిని ఎన్నుకోవటంలో కూడా తన తెలివితేటలు ఋజువు చేసు కోవాలి

తన కలలన్నీ నిజం కావాలి – తనజీవితం స్వర్గతుల్యం చేసుకోవాలి తనకు తగిన గెజిటెడ్ ఆఫీసర్ ను ఎన్నుకోవాలి

ఆకాశాన్నంటుకునే అందమైన భవనం — నౌకర్లు చాకర్లు – అందరి మీదా పెత్తనం చెలాయిస్తూ తను

కార్లు – క్లబ్బులు – పిక్నిక్లు – సినిమాలు

"సినిమా" తలపు రాగానే సరికి సరోజకు శేఖర్ సావిత్రిని "నారానికో సినిమా"కు తీసుకెళ్ళటం జ్ఞాపకం వచ్చింది

తనూ "అతనూ" కలిసి దర్జాగా కారు మీద సినిమాకెళ్ళి "బాక్స్" లో కూర్చుంటే శేఖర్, సావిత్రి కాళ్ళీడ్చుకుంటూ వచ్చి ఏ బెంచీ లోనో చతికిలబడతారు – పాపం! తను "మంచిది" కాబట్టి జాలిపడుతున్నది కాని వాళ్ళకదే వైకుంఠం! వట్టి అల్ప సంతోషులు!

సరోజకు నవ్వొచ్చింది

"లే లే, సరోజా! ఆ "ఇంజనీర్" గారు మధ్యాహ్నం చూసుకోవటాని కొస్తున్నారట కాస్త నీచెయ్యికూడా వేస్తే నేగాని ఇల్లు సర్దటం కాదు" అంది శాంతమ్మ ఇల్లంతా హడావుడిగా తిరుగుతూ

పగటి కలల్లోంచి తేరుకుని వుల్లాసంగా లేచింది సరోజ

"ఇంజనీర్?"

కార్!—షికార్!

తన స్వప్నాలు నిజం కాబోతున్నాయి!

* * *

"ఆ డాక్టర్ తాలుకు వారు చూడ్డానికొస్తున్నారుగాని అమ్మాయిని మొగ్గటంగా కాకుండా కాస్త మెల్లకుండా కూర్చోమను మొగాళ్ళతో అలా అరమరికలు లేకుండా మాట్లాడటం కొంతమంది కిష్టంవుండదు మొన్న "ఇంజనీర్" తాలుకు ఆడవాళ్ళు అమ్మాయి ధోరణిచూసి "అదేమిటి, ఆపిల్లకి సంసారి లక్షణాలెక్కడున్నాయ్యా? సిగ్గూ, ఎగ్గూ లేకుండా మగాడు కనుపించేసరికి అలా కిలకిలాడుతూ, పకపకలాడుతూ తెగవాగి మాట్లాడేస్తుందేమిటి?" అనుకుని చల్లగా వూరుకున్నారుట"

శాంతమ్మతో జానికిరామయ్య అంటున్న మాటలు చాటుగా విని సరోజ గతుక్కుమంది

"పెళ్ళిచూపులు" తతంగం అంతా తమాషాగా, చిత్రంగా అనిపించింది తనకు పెళ్ళికొడుకు, పెళ్ళికొడుకు తండ్రి, తాత, అక్క, అమ్మ అన్న – ఒకరేమిటి బంధువులూ, స్నేహితులూ అంతా ఓ పాతిక మందిదాకా తన్ను చుట్టుముట్టేసి కళ్ళు గుర్చిణీ అద్దాలు చేసుకుని నఖశిఖ పర్యంతమూ సినిమా చూసినట్టు తనను చూస్తుంటే తను తలొంచుకుని సిగ్గుపడుతూ, భయపడుతూ బిక్కు, బిక్కు మంటూ ఎందుకూర్చోవాలి? వాళ్ళు తన్ను చూసినట్టే పెళ్ళికొడుకును తనెందుకు తేరిపార చూడకూడదు? అన "ఫిలిమస్ ప్రశ్న" తో, లేనిపోని సిగ్గు నటించకుండా వాళ్ళన్నంత సేపూ తను కాస్త 'ఫ్రీగా' 'మూవ్' అయ్యింది అంతే! దానికి "హతోస్మి!" లాంటి మాటలు వినాల్సి వచ్చింది అని చెవులు మూసుకుంది సరోజ

ఆ "ఇంజనీర్" చేసుకుంటాడనే అను కుంది తను

ఉత్తరాల్లో ప్రేమదూర్పి పాలిపోయిన ముఖంతో గుమ్మాని కానుకుని నిల్చున్న బావ హఠాత్తుగా జ్ఞాపకం వచ్చాడు ఎవరో తన్ను మీద చరచినట్టయింది ఇవాళ బావ స్థానంలో తను—మన స్వేమిటో 'అదోలా' అయిపోయింది తెలికుండానే నిట్టూర్చింది సరోజ

బి ఏ ఫస్టుక్లాసులో తేలిగ్గా ప్యాసైన తను అప్పుడే ఒకపరీక్షతప్పేసింది "ఇకవ్వాళ తలొంచుకుని, ముక్తసరిగా జవాబులు చెప్తూ కూర్చోవాలి బాబూ" అని లెంపలు వాయించుకుంది సరోజ కొంపదీసి "అతి

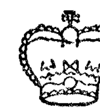
ఒక రాణికి
కిరీట ధారణ
ఒకటేసారి

కాని.
ఓ అందాల రాణీ! నీవైతే నీ వినీల కోమల దీర్ఘకేశాళితో రోజుకొక రీతిని అనుదినం మూర్ధాభిషిక్తురాలవుతున్నావు శ్రీవిస్ ఆమ్ల తైలము అమూల్య మూలికలతో అత్యుత్తమ వస్తు విశేషాలతో, నవకోమల పరిమళ మిళితమై, ఆయుర్వేద పద్ధతిని తయారు చేయబడిన అమోఘ కేశపోషక రాజము అందాలరాణులు కోరదగిన అత్యుత్తమ అలంకరణ విశేషము
శ్రీవిస్ - ఆమ్ల
హేరాయిల్

- తలవెంట్రుకలను పెంచునది.
- తలవెంట్రుకలు రాలకుండ ఆపునది.
- చుండును తొలగించునది.
- మృదుత్వం కాంతి నిచ్చునది.
- చల్లదనం, హాయిని కలుగ జేయునది.
- కోమల పరిమళ మిళితమైనది.

తయారీకి
శ్రీవిస్-పర్ఫ్యూమరీ వర్క్స్, మదరాస్-1

★ వీడని బంధం ★

వినయం ధూర్త లక్షణం" అనుకోరు గదా? అనుకుంది సరోజ

"ఐదు వేల దాక పెడతానన్నాను"

"బాబోయ్! ఐదువేలే?" అని గుడ్లు తేలేసింది శాంతమ్మ

"'అబ్బాయి దబ్బపండు లాంటి పిల్లను తప్ప చేసుకోడట' అని చెప్పేరారు"

ఆరోజు సరోజ మనస్సు మనస్సులో లేదు

తన అందాన్ని అపహసించే వాళ్లుంటారని తన కెప్పుడూ తోచలేదు! ఉక్రోషం పట్టలేక ఏడుస్తూ కూర్చుంది సరోజ

"అదేంటే సరోజా! వాడు చేసుకోకపోతే వచ్చిన నష్టం ఏముందే? చూస్తూ వుండు-నాన్న అంతకంటె "మాంచి" సంబంధం-"

"ఛీ, ఛీ! వూరుకో! వాడు చేసుకుంటానన్నా ఇక్కడెవ్వరూ సిద్ధంగా కూర్చో లేదు?" అని కసిరి కొట్టింది, తల నిమురుతున్న శాంతమ్మను దెబ్బతిన్న అభిమానంతో సరోజ

ఆ తర్వాత తేలినవిషయం ఏమిటీఅంటే 'అబ్బాయి' పదివేలతో సహా 'చింతపండు' లాంటి అమ్మాయిని కట్టుకున్నాడని—

4

ఇంకా బాగా తెల్లవారలేదు మసక మసగ్గావుంది ఇంట్లో అంతా హడావుడిగా తిరుగుతూండటం చూసి "ఈ 'చూపు'లకు వేళాపాళా వుండదాయేం? ఎప్పుడుపడితే అప్పుడేనా రావటం?" అని చిరాకుపడింది సరోజ

శాంతమ్మ హడావుడిగా సరోజ గదిలోకి వచ్చి "లేచావుటే సరోజా! శేఖర్ పెళ్ళాం పోయిందట పాపం! వెళ్ళి చూసొద్దాం పదపద" అంది బదకంగా కళ్ళునిరుచుకుంటున్న సరోజను చూసి

"ఆ!" అంటూ నిర్ఘాంతపోయింది సరోజ

ప్రసవించి చనిపోయింది, పాపం! సావిత్రి! శేఖర్ గాఢంగా ప్రేమించే సావిత్రి! ఏనాడు తను శేఖర్‌ను నిరాకరించిందో ఆనాడే శేఖర్ తన 'తప్పు' తెలుసుకుని తనకు తగినపిల్లను తెచ్చుకున్నాడు తనమీది ప్రేమను సావిత్రిమీదికి మరల్చుకున్నాడు

కంగారుగా మంచంమీంచిలేచి సరోజ శాంతమ్మ ననుసరించి వెళ్ళింది

తీరని వ్యథతో అచేతనుడై ముకుముకు కూర్చున్న శేఖర్‌ను చూచేసరికి సరోజకు మనసులోనే దేవినట్టయ్యింది శారదమ్మ రోదనధ్వనులు మిన్నుముట్టుతున్నాయి

సావిత్రిని భయపడుతూ, భయపడుతూ చూసింది చిరునవ్వుతో ఆహ్వానించి పలకరించే సావిత్రి నేడు మాటా, మంతీ లేకుండా నిశ్చలంగా పడివుంది

ఒకనాడు తనుకూడా ఇలానే అయిపోతుంది 'దిక్కూ, మొక్కూ' లేని సావిత్రి 'అన్నీ' వున్నతనూ—అంతా చివరికి ఒకటే! ఏది శాశ్వతం? ముతకచీర కట్టుకున్నా ఒకటే, ఖరీదుచీర కట్టుకున్నా ఒకటే! ఏచీర కట్టుకున్నా ఒకటే! ఎవర్ని 'కట్టుకున్నా' ఒకటే! ఎవరిప్రాణాలు వాళ్ళ అధీనంలో లేకపోయాక ఏదిచేసినా ఒకటే! నిస్సహాయంగా ఏనాడో ఒకనాడు తన ప్రాణాలుకూడా ఇలానే ఎగిరిపోతాయి

అంతా మిథ్య, మాయ, అశాశ్వతం—!

తన వూహాలకు తనేభయపడింది సరోజ

ఇంటికెళ్లిన చాలా సేపటి వరకూ మామూలుమనిషి కాలేకపోయింది సరోజ మనసు మామూలు ధోరణిలో పడినతర్వాత తనవూహా లెంత అసందర్భంగా వున్నాయో గ్రహించుకుని నవ్వుకుంది

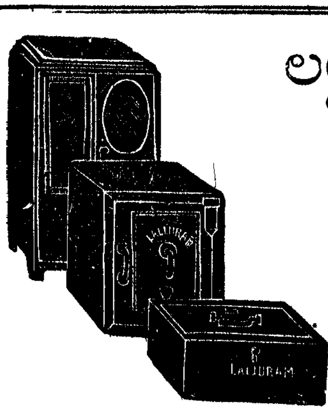

లల్లూరాం అండ్ కంపెనీ

(స్థాపితము 1928)

ఎన్నో సంవత్సరాలుగా మన్నికకు, నాణ్యతకు, సరసమైన ధరలకు ప్రసిద్ధిచెందిన

* ఇనుప పెట్టెలు * ఉక్కుబీరువాలు

* క్యాషు బాక్సులు

లల్లూరాం అండ్ కో,

వెలగలేటివారి వీధి, :: విజయవాడ - 1

(క్రొత్త పోస్టాఫీస్ - మారుతి సినిమా కెదురుగా

కష్టమైనప్రశ్న; ఇట్టేజవాబు

"ఒక భార్య, భర్త, పిల్లాడు, బోటుమీద షికారుకు వెళ్లారు బోటు ఒరిగి, మునిగిపోయింది. ముగ్గురిలోనూ ఆవిడ ఒక్కర్తికే ఈతవచ్చును ఆ స్థితిలో ఆవిడ మునకలు వేస్తున్న భర్తకి చేయూతనిస్తుందా? లేకపోతే, కొడుకును కాపాడుతుందా" అని అడిగాడు ఒకాయన ఒకసభలో

చాలామంది ఆలోచనలో పడబోయారుగాని, ఒకావిడ చటుక్కున ఇలా జవాబిచ్చింది

"ఎవరు తెలిగ్గా ఉంటే వాళ్ళని కాపాడుతుంది"

ఏదీ శాశ్వతం కాకపోతేనేం? ఉన్నన్నాళ్ళూ జీవితంలో 'హాయి'ని తనివితీరా అనుభవించాల్సిందే!

రేడియోలో తరచు వినబడే ఓపాటలోని చరణం జ్ఞాపకం వచ్చింది సరోజకు

"కాకివలుచు కలకాలము బ్రతికక, హంసవలె క్షణమె ఆడుమురా" అవును బ్రతికితే 'హంస' లా బ్రతకాలి అశాశ్వతమైన జీవితంలోనుంచి శాశ్వతమైన ఆనందాన్ని వీలైనంత రాబట్టుకోవాల్సిందే!

శేఖర్ రోజురోజుకూ మతిలేని వాడిలా అయిపోతుంటే శారదమ్మగుండెలు తరుక్కుపోయాయి

"ఏడాదిపాటు అవీ, ఇవీ చూసొస్తేగాని వాడు మనిషి కాలేడు" అంది శాంతమ్మ కళ్ళనీళ్లు వత్తుకుంటూ

ఉద్యోగానికి సెలవుపెటి తల్లితోసహా కాశీ ప్రయాణమై వెళ్ళిపోయాడు శేఖర్.

"ఏమిటో ఇంతోటి దానికి సింగినాదం! 'సావిత్రి' లాంటి వాళ్లు కొల్లలు కొల్లలు, ఎవతెనో ఒకదాన్ని ముడిపెట్టేస్తే సరిపోదా?" అనుకుంది సరోజ

5

"లెక్చరర్ చేస్తున్నాడు. కానీ కట్నం అక్కరలేదట—"

"అయితే ఇహనేం - నిక్షేపంలా—"

"ఆ ఆ నిక్షేపమే! ఫారిన్ డిగ్రీవుంటే ఇంకా పెద్దపని వస్తుందట అందుకని ఫారిన్

వెళ్ళాలనుకుంటున్నాడు ఆ ఖర్చులన్నీ మనం భరిస్తే చాలునట!"

కాంతమ్మ నిర్ఘాంత పోయింది

"కట్నం అక్కర్లేదంటే నిజమే ననుకున్నాను ఫారిన్ కెళ్ళటం అంటే మరి మాటలతో అవుతుందండీ? అక్కడికి వెళ్ళిన తర్వాత ఎన్నాళ్ళు వెలగబెడతాడో ఏమో చదువు" అని మూతి వంకరగా తిప్పుతూ 'పోనీ, ఇంతోటి సబ్బు ముఖాన కొట్టి అమ్మాయినిస్తే వాడెళ్ళి ఫారిన్‌లో కూర్చుంటాడా? తీరా ఏ దొరసానితో దిగుతాడో? బాగుందిలెండి!" అని తీసి పారేసింది కాంతమ్మ

"మొన్నటి ఐ ఏ యస్ లో సెలక్టయ్యాడన్నారు అతని సంగతి కనుక్కోక పోయారూ?"

"అబ్బో! అతను చాలా ఆశలో వున్నాడు వాళ్ళెవరో పదివేలిస్తానంటేనె పలకలేదట"

"ఊఁ" అని మూలిగింది కాంతమ్మ

ఈ సంబంధాల వరుస చూస్తుంటే సరోజకు మతి పోతున్నది

ఎవరో బట్ట తలాయన, బట్ట తలేమిటన, ఏ తలా లేదు నున్నగా గలిమిడిలావుంది మచ్చుకైనా ఒక వెంట్రుక లేదు కన్నా, ముక్కు ఎలావున్నా నెత్తిమీద నాలుగు వెంట్రుకలన్నా లేకపోతే ఇంకేమిటి? అనుకుంది చీదరింపుతో సరోజ

వస్తున్నారు, పోతున్నారు, "పాట" పాడుతున్నారు!

"నాతరం కాదు ఏ ఆఫీసర్ చూచినా ఆకాశంలో కూర్చుంటున్నాడు, ఏదో మనకు తగిన సంబంధం చూసుకుంటేనే మంచిది" అంటూ కాళ్ళు జాపాడు జానకిరామయ్య

"సరే, ఎవడినో ఒకడిని చూడండి పెళ్ళి చెయ్యకుండా ఎన్నాళ్ళు అట్టే పెడతాం? ఏ వుద్యోగమైతేనేం లెండి మరి - కాస్త డబ్బున్న వాడినన్నా చూడండి" అని నిటూర్పింది కాంతమ్మ

తగిన సంబంధం!

సరోజగొంతు నెవరో బలవంతాన పిసికినట్లయింది

పదివేలు, పది హేను వేలు, పాతిక వేలు!

సరోజ హృదయం తీవ్రంగా గాయపడ్డది తన అందం, చందం చదువు, తండ్రి హోదా దమ్మిడీకి కొరగాలేదు! అమ్మ అనుకున్నట్టు "కళ్ళ కద్దుకుని" చేసుకోవటానికెవరూ ముందుకురాలేదు "కాస్తకట్నం" కాస్తా "జాస్తి" అయిపోయింది

కట్నం లేకుండా చేసుకునే సహృదయుతి ఒక్కళ్ళలోనూ లేదూ?

నాన్న "ఆఫీసరే" అయినా తన "ముచ్చట" కోసం అంతంత కట్నం ధారపొయ్యగల శక్తి నాన్నకు లేదు పూర్వికులు గడించిన ఆస్తి అంతంతమాత్రం నెల, నెలా తీసుకొస్తున్న జీతం పిల్లల చదువు సంధ్యలకు, ఆడంబరంగా బ్రతకటానికీ చాలటం లేదు "పైన పటారం, లోన లొటారం"

ఈ నగ్న సత్యం తెలిసేసరికి సరోజ బుర్ర గిర్రున తిరిగింది

ఏదైతే వద్దని నిరసించిందో ఇప్పుడదే తన జీవితంలో సిద్ధమవబోతూన్నది

గుమాస్తా, గుమాస్తా — ఛీ! ఛీ!

దెబ్బ తిన్న అభిమానంతో, అహంకారంతో సరోజ భోరున ఏడ్చింది

* * *

ఎవరెవరో వస్తున్నారు

తాలూకా ఆఫీసులో గుమాస్తా ఆస్తి బాగానేవుంది

అతనికి ఆడపిల్లల చదువుమీద మమకారం లేదట అందుకని చెల్లెళ్ళిద్దరికీ స్కూలుముఖమే చూపించటం మానేశాడట. అయినా అమ్మాయి నచ్చింది కాబట్టి మూడువేలుకట్నం ఇస్తే చేసుకోవటానికి ఏలాటి అభ్యంతరమూ లేదట

సరోజ మనస్సు చివుక్కుమంది అంతసంస్కారం కలవ్యక్తితో తనేం కాపురం చేయగలగ? తననూ, తన చదువునూ గౌరవించలేని వ్యక్తితో తనజీవితాన్ని ముడిపెటుకోవటం చేజేతులా ఉరితాడు తగిలించుకోవటమే!

"గుమాస్తాకే అంతకట్నమా?" అని ముక్కుమీద వేలేసుకుంది కాంతమ్మ

ఎవరో రెండో పెళ్ళి వాడు - డబ్బుంది, చిన్నవాడే, అన్నీ అనుకూలంగానే వున్నాయి సరోజ సపడితే సంబంధం స్థిరపరిచేసుకుందామనుకున్నారు జానకిరామయ్య, కాంతమ్మ

ఇంత బ్రతుకూ బ్రతికి ఇంటివెనకాల చచ్చినట్టుంది రెండో పెళ్ళి వాడినా చేసుకుంటుంది తను? సరోజ ముఖం రోషంతో కందిపోయింది

"రెండో పెళ్ళి వాడినా చేస్తావ్ నాన్నా!" అని బావురుమంది

* * *

"పిల్ల ఎలావున్నా ఫర్వాలేదు మూడువేలిస్తే చాలు"

'పెళ్ళిచూపులు" కు జానకిరామయ్య రమ్మంటే అదీ అతని సమాధానం!

అతనిక్కావల్సింది డబ్బు ఎవరిక్కావల్సిందైనా అదే-అని నిట్టూర్చింది సరోజ

డబ్బు కాస్తా చేతిలో పోస్తే చాలు ఓ 'గాయి'ని కట్టుకోమన్నా కట్టుకుంటాడు- సరోజ విసుపోయింది

(56 వ పేజీ చూడండి)

అతిమూత్ర వ్యాధి నెమ్మదించును

మూత్రంలో చక్కెర పోవటం అతిమూత్ర వ్యాధి (DIAB-TES) అంటారు ఇది ఎంత ఉపద్రవకరమైన వ్యాధి అంటే, దీని పాలబడినవారు అరోజుకారోజు మృత్యువును ఆసన్నమౌతుంటారు ఈజబ్బు లక్షణాలలో ముఖ్యమైనవి క్షువగా దాహం, ఆకలి తరచుగా చక్కెరతోగాని, లేక చక్కెరలేకుండగాని మూత్రం బయలు వెడలటము, దురద మొదలైనవి వీనస్ ఛారమ్ అనేక సంవత్సరముల పరిశోధనల ఫలితంగా తయారు కాబడినది దీన్ని వాడటంవల్ల నేనూ వేలమందిమృత్యుముఖము నుండి బయటపడ్డారు దీన్ని వాడితే రెండవలేక మూడవ రోజునుండేమూత్రంలో చక్కెర తగ్గించి అత్యధిక మూత్రంకూడా నివారిస్తుంది మూడురోజుల తర్వాత మీకు బాగా తేలిక ఇస్తుంది దీనికి పత్యంలేదు ఇన్‌జెక్షన్లు అవసరం లేదు వివరములు గల ఇంగ్లీషు కరపత్రానికి వ్రాయండి ఉచితంగా పంపెదము

50 బిళ్ళల బుడ్డి ఖరీదు రు 6-12-0 లు

ప్యాకింగు పోస్టేజి ఉచితము

Venus Research Laboratory (A P)
P O Box No 587, Calcutta

END GREY HAIR

రంగులనుమాచి మోసపోవదు అది తాత్కాలికము మా సువాసనగల హిమ కల్యాణ్ ఆయిల్ అనేక వనమూలికలతో ఆయుర్వేద పద్ధతిలో తయారైనది 60 సం॥ల వయస్సువరకు వెంట్రుకలను నల్లగా వుంచును ఇదిగాక మెదడుకు చలవనిచ్చును ఉన్మాదము, తలనొప్పి వగైరా జబ్బుల రానీయదు జ్ఞాపక శక్తిని కంటిచూపును వృద్ధిచేయును కొద్దిగా నెరసివుంటే ఒక సీసా రు 3-8-0 3 సీసాలు రు 9-0-0 సగము నెరసివుంటే ఒక సీసా రు 5-0 0 3 సీసాలు రు 12/- పూర్తిగ నెరసివుంటే ఒకసీసా రు 7/-లు 3 సీసాలు రు 1/8 లు

Sri Kalyan Aushadhalya
(A P) POKORARI (Patna)

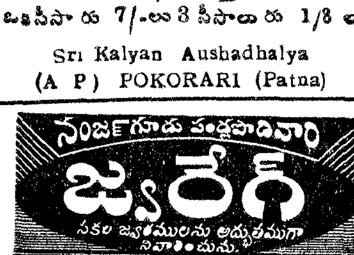

బ్రాంచిలు హైదరాబాదు & విజయవాడ.

★ వీడని బంధం ★

(35 వ పేజీ తరువాయి)

జానకిరామయ్య ఈ సంబంధం చేసేస్తానని బట్టుబట్టి కూర్చున్నాడు

నిష్కళంకంగా ప్రేమించినబావను తను కసిరికొట్టింది అలాంటిది నేడు హృదయం లేని ఒక పశువుకు తన జీవితాన్నిలా అంకితం చేయటం?

సరోజ కాళ్లా వేళ్లాబడి ప్రతిమాలుకోగా జానకిరామయ్య మనసు కరిగి "సరే, ఈ సారి వచ్చే సంబంధం మాత్రం ఖాయం" అన్నాడు

* * *

ఆకాశం కేసి చూసింది సరోజ మబ్బు మబ్బుగా వుంది దారిలో వర్షంలో చిక్కుకుంటే తప్ప వాళ్లు ఇంకో గడియకల్లారా వస్తారు గాలి జోరుగా వీస్తోంది వర్షం తేలిపోతుందేమో!

అవును! వరం తేలిపోయే టే వుంది! వాళ్లు తప్పకుండా వస్తారు! ఈలోపల తనకు 'చావు' రాకూడదూ?

సరోజ మనస్సులో నానాగందరగోళంగానూ వుంది పెను తుఫానులు చెలరేగుతున్నాయి - అగ్నిగోళాలు పగులుతున్నాయి

గతరాత్రంతా సరోజకు సరిగా నిద్రలేదు.

శారద తో, శేఖర్ కాశీనుంచివచ్చి అప్పుడే మూడు, నాలుగురోజులు కావస్తోంది అయినా తను ఇంతవరకూ వాళ్లింటికి వెళ్లటానికి సాహసించలేకపోయింది

ఆనాడు బావను ఈసడించి కొట్టిన తను బావలాంటి 'మనిషి'నే వేలకువేలు పోసి తెచ్చుకుంటున్నది హృదయం ఇచ్చి ప్రేమిస్తానన్న బావను పరాభవించి పంపించేసింది ముక్కూ మొఖం తెలియని ఓవ్యక్తికి తనజీవితాన్ని అప్పగించబోతున్నది ఉస్! ఏం జీవితం!

తనమనస్సువిరిగి తునాతునకలైపోయింది. పెళ్ళిమీదా లేదు, దేనిమీదా లేదు అయినా నాన్నవప్పుకోడు ఇంట్లోనుంచి ఎక్కడికన్నా పోవాలి! ఎక్కడికిపోయినా వెతికి తీసుకొచ్చి పెళ్ళి చేసేస్తాడు నాన్న.

చచ్చిపోతే నాన్నేం చేస్తాడు? ఆ- అదే చెయ్యాలి

వళ్లంతా మంటలు, మంటలు! శారదత ఇంటికివెళ్లి 'కాశీ'కబురు నాలుగువింటే నన్నా చల్లబడుతుందేమో! వద్దు, వద్దు- తను ఇంక ఎవరికీ తనముఖం చూపదలచుకోలేదు

ఎక్కడికో ఈడ్చుకుపోతున్నాయికాళ్లు నీది కనుపిస్తే అందులోనే దూకేస్తుంది. దాంతో సరి!

* * *

ఆకాశంలో మబ్బులు వెలుతురును అడ్డేసినయ్ అంతా మసకవెలుతురుగా వున్నది.

శారదమ్మ అలికిడిలేదు యెక్కడ 'పెత్తనం' చేయటానికి వెళ్ళిందో ఏమో!"

ఆఫీసునుంచి వచ్చి ఇంట్లోకి అడుగు పెట్టబోతూ చైతన్యరహితంగా గోడకు చేరగిలబడి నిలుచుని ఆ మసక వెలుతుర్లో అస్పష్టంగా కన్పిస్తున్న ఆకారాన్ని చూసి "ఎవరది?" అంటూ దగ్గరగా వెళ్లాడు శేఖర్.

తీరని వ్యథతోటి, చిత్తక్షోభతోటి భయంకరంగా పాలిపోయిన సరోజ ముఖం చూసి ఖంగారుపడుతూ "అరె! ఏమయింది సరోజా?" అని అడిగాడు శేఖర్

ఏమిటిది? ఏం చెయ్యాలనుకున్నది, ఎక్కడికొచ్చిందితను! శేఖర్ను ఏముఖంతో చూడగల్గుతున్నది.

సరోజకు గొంతుకలోంచి మాటపెగల్లేదు రెండు చేతులతో ముఖం కప్పుకుని నిశ్శబ్దంగా ఏడుస్తున్నది

"సరోజా!" అన్నాడు శేఖర్ మరింత కంగారుపడుతూ శేఖర్ కాళ్ళమీద కుప్పకూలిపోయింది సరోజ"

అశ్రుతప్తాలైన కళ్ళను మెలగా [illegible] శేఖర్ ముఖంలోకి చూస్తూ హీనస్వరంతో నన్ను క్షమించగలవా బావా?" అంది

"శేఖరా! సరోజ గాని యిక్కడి కొచ్చిందా? అవతల పెళ్ళిచూపులకొచ్చారు అదేమో ఎటో పోయిందీ" అంటూ వీధిలో నుంచే కేకేశాడు జానకి రామయ్య గొడుగేసుకుని వస్తూ.

సరోజ హతాశురాలై, నిర్జీవంగా లేచి నిలబడింది "ఇంకా ఏం చూపులు మామయ్యా? అప్పుడే పాణిగ్రహణం కూడా అయిపోతేనూ!" అంటూ సరోజ చేయి పట్టుకుని శేఖర్ జానకి రామయ్య పాదాభివందనం చేయటానికి ముందుకొచ్చాడు ★

★ జూదాల పందెం ★

(30 వ పేజీ తరువాయి)

గబగబలోనికివెళ్ళి తనకుపండిన పంటలో కొన్నిగింజలు మూటకట్టి, బజారుకు వెళ్లేను బజార్లో పసుపు, కుంకుమ, కొన్ని దుస్తులు తీసుకొని ఇంటికివచ్చాడు వాటిని నిన్నీ చేతికిచ్చాడు

"ఇవెందు కన్నయ్యా?" అని ప్రశ్నించింది నిన్నీ

"ఈ పేద అన్నయ్య పండుగపూట ఇంత కన్నా ఎక్కువకానుకలు చెల్లెలికివ్వలేడమ్మా పద! నీకోరకు సుక్రో ఎదురు చూస్తుంటాడు" అన్నాడు

మైనా, నిన్నీకి కొద్దిగా పసుపురాసి, కుంకుమతో బొట్టుపెట్టి సాగనంపింది

నిన్నీ గంగాధర్ కలసి సుక్రోఇంటికి వచ్చేటప్పటికి తలుపులు మూసిఉన్నాయి "పాపం భార్య వెళ్ళిపోయిందని సుక్రో ఎంత బాధపడుతున్నాడో?" అనుకున్నాడు గంగాధర్.

"సుక్రో. సుక్రో" అంటూ తలుపులు లోనికినెట్టాడు

ఎదురుగా తనకు కన్పడిన దృశ్యంచూసి పట్టరానిదుఃఖంతో కళ్లుమూసుకొని వెనక్కి తిరిగాడు గంగాధర్

నిన్నీ అడుగు ముందుకువేసి గదిలోనికి వెళ్ళింది ఎదురుగా ఇంటివాసానికి వ్రేలాడుతున్న తన భర్తశవంచూసి కెవ్వున కేకవేసి క్రిందపడిపోయింది నిన్నీ

ఆ పండుగనాటిరాత్రి విందుకోసం ప్రత్యేకించిన కోడిపుంజు "కొక్కరోకో" అని ఎన్నిసార్లు కేకవేసినా నిన్నీ మరి లేవలేదు ★

సాగరగర్భంలో సాహసయాత్ర

(43 వ పేజీ తరువాయి)

గ్రామి బాగా పలికి దిగిపోయింది. మేమంతా బలక బయట పడ్డాము గదా అని ఒక్క పెద్ద నిట్టూర్పు విడిచిపెట్టాము తర్వాత జలాంతర్గామి మరి కొంతదూరం ప్ర[illegible]ణం చేసింది. మాకందరికీ బాగా ఊపిరి పీల్చుకోవడానికి అవకాశం చిక్కింది.

ఇంకా వుంది.

Printed and Published for Nageswara Rao Estates (Private) Ltd, by S Radha Krishna at The Andhra Patrika Press, 6 & 7, Thambu Chetty Street Madras 1 Editor S Sambhu Prasad